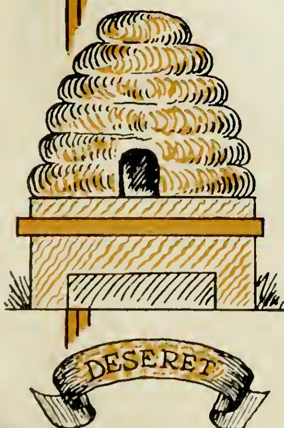
DEN

Danske Stjerne

NR. 9 SEPTEMBER 1957 106. ÅRG.

DEN *danske* STJERNE

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 9

SEPTEMBER 1957

106. årg.

Indhold:

★

Forsidebilledet:

Aalborg kirkebygning.
(Se artiklen side 249)

Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 8.50 i Danmark og $2.00 i U. S. A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til **Church of Jesus Christ of Latter-day Saints,** Priorvej 12, København F.

Holger P. Petersen, missionspræsident, ansvarsh. redaktør.
Mary Kaiser, redaktør.

Fra missionens præsidentskab

Kristus begyndte sin mission her på jorden ved at faste og bede. Det var en forberedelse til hans gerning. Der skrives om ham, at han hverken spiste eller drak, medens han fastede.

Da nogle af Kristi disciple kom og så, at Kristus helbredte en, som var i besiddelse af en ond ånd, spurgte disse disciple: »Hvorfor kunne vi ikke helbrede vedkommende?«, og Jesus svarede: »Den slags går kun ud ved faste og bøn.«

Kirken i dag har fået en befaling om at faste, og som regel holdes denne faste på den første søndag i hver måned. Denne fastedag har to formål. Det ene er at styrke hvert medlem i hans tro og åndelige udvikling, og det andet er at skaffe penge til brug for at hjælpe trængende værdige medlemmer.

Apostel John A. Widtsoe sagde: »Denne månedlige faste begynder som regel om eftermiddagen for den første søndag og varer til om eftermiddagen eller om aftenen om søndagen. En sådan faste er godt for legemet, men dens åndelige værdi er endnu større. De penge, som man sparer ved at undlade at spise, skulle lægges i hænderne på biskoppen til at hjælpe de fattige.«

Alle, som kan faste, skulle gøre det. Faste betyder, at man ikke spiser og drikker, ikke engang vand eller nogen form for spiselige ting.

Der er nogle, som ikke kan faste. Ældste Widtsoe siger: »Lad det huskes, at overholdelsen af fastedagen ved at afstå fra mad og drikke i fireogtyve timer ikke er en absolut regel . . . Mange er underkastet sygdomme, andre har et svagt helbred, og andre har diende børn. Af sådanne medlemmer bør det ikke forlanges, at de skal faste. Heller ikke bør forældre tvinge deres børn til at faste. Jeg har kendt små børn, der har grædt efter noget at spise på fastedagen. At gå uden mad vil i sådanne tilfælde ikke gøre dem noget godt . . . Men de, der kan, bør faste . . . Ingen andre er undtaget fra dette.«

Hvis vi vil følge Kirkens lederes råd, vil vi nyde velsignelsen.

Holger P. Petersen, Missionspræsident.

BETYDNINGEN *af fasteoffer*

Tale af apostel *George Q. Morris* ved General-konferencen 7. april 1957.

Apostel George Q. Morris

Mine kære brødre og søstre, jeg beder oprigtigt, at Herren vil lede mig til at sige det, som jeg burde sige til Dem denne søndag morgen. Herren har velsignet os gennem denne store konference, lige fra Præsident McKays inspirerede og magtfulde tale og under alle møderne. Jeg beder inderligt, at hans velsignelser må være med mig, så denne Ånd kan fortsættes.

Dette er fastedag i Kirken, den regelmæssige månedlige fastedag, og jeg vil gerne dvæle nogle få minutter ved betydningen af den, og vor tilknytning til den.

I Kirkens første dage var der meget stor nød og trang, der skulle overvindes, og derfor sagde Profeten Joseph Smith, som havde modtaget en anmodning om hjælp til de fattige og trængende fra Kirtland, at de hellige skulle oprette en fastedag. Den skulle overholdes hver måned, og de skulle faste på denne dag, og i stedet bringe den mad, de ellers ville have spist, til den, der havde med det at gøre, så fødevarerne kunne blive uddelt til de fattige.

Hvilken smuk, enkel, direkte og inspireret hjælp Herren fremskaffede gennem Profeten Joseph Smith! Folk skulle udholde sult og ikke nyde den mad de havde, men bringe maden, så andre ikke skulle sulte.

Herren åbenbarede til Esajas den sande overholdelse af fastedagen; efter at have fornægtet de metoder, der blev brugt af Israel på den tid, udpegede han den rette måde, hvorpå dagen skulle overholdes.

»Nej, faste efter mit sind er at løse gudløsheds lænker, at løsne ågets bånd, at slippe de kuede fri og sønderbryde hvert åg, at bryde brød til de sultne, bringe hjemløse stakler i hus, at du klæder den nøgne, du ser, ej nægter at hjælpe dine landsmænd. Som morgenrøden bryder dit lys da frem, da læges hastigt dit sår, foran dig vandrer din retfærd, Herrens herlighed slutter toget.

Rækker du den sultne dit brød og mætter en vansmægtende sjæl, skal dit lys stråle frem i mørket, dit mulm skal blive som middag; Herren skal altid lede dig, mætte din sjæl, hvor der er goldt, og give dig nye kræfter; du bliver som en vandrig have, som rindende væld, hvor vandet aldrig svigter«. (Esajas 58:6—8, 10—11).

Hvilken smuk beskrivelse af en dag, som vi bør følge en gang om måneden for at lindre lidelse og til vor egen åndelige vækst og udvikling og for at udføre Herrens hensigter, så der ikke skal være nogen trang eller lidelse, men der skal på alle måder drages omsorg for dem, der er i nød og trang.

Jeg horte forleden dag (jeg fik ikke flere af enkelthederne at vide), at en biskop inviterede nogle af medlemmerne af sit ward til en banket, og da en af brødrene fik sin tallerken, var der kun et lille stykke kød og et lille stykke gulerod på den. Jeg ved ikke, hvilket indtryk det gjorde på manden eller hvilke tanker, der rejste sig i hans sind, men det blev forklaret ham, at det repræsenterede det fasteoffer, som han havde givet til de trængende. — Nu var det naturligvis en meget realistisk måde at udpege hans tilknytning til fasteoffer og hans forpligtelser på. Og det mindede mig om en nøgtern udtalelse, som Profeten Joseph Smith kom med ved James Adams' begravelse i 1843, og hentyder også til Præsident McKays magtfulde udtalelse og forkyndelse, at det er ved at gøre Guds vilje, at vi vil opnå frelse og udføre hans hensigter, og ikke på nogen anden måde.

Undertiden vil der, når vi bygger falske håb på noget andet, komme en frygtelig opvågnen. Således erklærede Profeten Joseph Smith:

»Hvis menneskene vil opnå frelse, må de, før de forlader denne verden, underkaste sig visse regler og principper, som blev fastsat ved en uforanderlig forordning, før verden blev til.

Skuffelsen over forhåbningerne og forventningerne ved opstandelsen ville blive ubeskrivelig frygtelig«. (History of the Church, VI, side 50—51).

Det er vor pligt at undgå den frygtelige erfaring, han hentyder til, og holde Guds befalinger og udføre Herrens hensigter. Det er ikke blot, at vi ikke adlyder Herren, så vidt som det angår os personligt, men det er en lige så alvorlig synd, at vi forpurrer Guds hensigter, i det mindste for øjeblikket; og en tilstand, som han ønsker at skabe blandt sit folk for at lindre lidelser, for at trøste de hjemsøgte og for at styrke Kirken, bliver ikke til noget, fordi vi ikke holder hans befalinger. Det er en meget alvorlig sag. Det synes mig, at vi må tage det i betragtning. For det første er det på en måde personligt, men for det andet er det at fornægte Gud og krydse hans planer og hans hensigter, hvormed han tænker på at velsigne sit folk.

Jeg tror, at vi ikke bør og ikke må være ligegyldige eller skødesløse med hensyn til denne fastedag, således som det er meget almindeligt iblandt os. Jeg er sikker på, at vi ikke tænker så meget på den, som den fortjener. Mange folk synes ligegyldige. Men hvor vidunderligt ville det ikke være, hvis stavspræsidenterne og biskopperne og grensforstanderne, ved Herrens hjælp, kunne instruere folket og inspirere dem alle, så de ville give det fulde bidrag til Herren som frivilligt fasteoffer. Hvilken styrke og kraft ville det være til at fremme Guds hensigter blandt hans folk og på hele jorden.

Og måden at gore det på er enkel, hvis folket ville forstå og anerkende dette princip og adlyde det. Jeg tror, det beror på den ene kendsgerning, så vidt jeg forstår, at det er lige så nodvendigt at betale et ærligt fasteoffer, som det er at betale en ærlig tiende.

Herren har fortalt os, hvorledes vi skal betale vor tiende, og vi er i stand til at betale den på rette måde, og vi kalder det fuld tiende. Herren har fortalt os, hvad fasteofferet skal være, at det skal være det tilsvarende belob som den mad, vi ikke nyder, ville koste.

Stor styrke og magt ville komme til os, for så vidt det angår at have midler i Kirken (og Herren siger, han onsker at »have kød i sit hus«), for at kunne udfore hans hensigter. I går fik vi at vide, at vi nærmer os halvanden million medlemmer. Lad os regne med en million mennesker og tænke os, at hvis vi betalte et fuldt og ærligt fasteoffer, med glæde for Herren, ville der hvert år komme i Guds tjeneres hænder, betalt af en million mennesker, værdien af fireogtyve millioner måltider. Hvilken styrke det ville være for den store velfærdsbevægelse, hvilken åndelig velsignelse der ville komme til alle i Kirken, for Gud lover store velsignelser, og hvilke midler ville der ikke være i hænde til at bringe lindring til de lidende og trængende af folket!

Dette går lige til evangeliets hjerte. Herren fandt det nodvendigt at beskylde det gamle Israel for bedrageri, fordi de havde bedraget ham med deres tiende og deres offerydelse, og de trues med forbandelse, men han sagde:

»......sæt mig på prove dermed, siger hærskarers Herre, om jeg da ikke åbner eder himmelens sluser og udøser velsignelse over eder i overmål«. (Mal. 3:10).

Jeg vil gerne læse nogle af hans ord, blot nogle få uddrag, for at lægge eftertryk på nodvendigheden af at adlyde fasteloven og at give fasteoffer til de fattige og lidende. De påvirker vor frelse; de påvirker tilgivelsen af vore synder; de påvirker vore sjæles frelse. Vi vil ikke blive frelst, vore bønner vil ikke blive besvaret, og Herren vil forkaste os som sine disciple, hvis vi ikke kommer de fattige og lidende i hu.

Følgende er hans ord direkte gennem hans profeter:

»Om nogen derfor tager af den overflod, som jeg har beredt, og ikke giver sin del deraf til de fattige og trængende efter evangeliets lov, skal han oplofte sine ojne i helvede i pine sammen med de ugudelige.« (L. & P. 104:18).

»Og for disse tings skyld, som jeg har talt til jer — nemlig, at I kan blive ved med at have forladelse for jeres synder fra dag til dag, at I kan vandre uden skyld for Gud, onsker jeg, at I skal dele af jeres gods med de fattige, hvert menneske efter sin evne, så som at give de sultne at spise, klæde de nogne, besoge de syge og yde dem lindring, både åndelig og legemlig, i forhold til deres trang.« (Mosiah 4:26).

»Ja, og når I ikke råber til Herren, lad da hjertet være fyldt og opløftet i bon til ham bestandig for jeres velfærd og ligeledes for deres velfærd, som er omkring jer .

Mine elskede brødre, jeg siger jer: Antag ikke, at det er alt; thi efter at I har gjort alle disse ting, og I bortviser den trængende og den nogne og ikke besoger den syge og den bekymrede og ikke deler jeres midler — om I har nogen — med dem, som trænger dertil, siger jeg

jer, at dersom I ikke gør nogen af disse ting, da er jeres bøn forgæves og gavner jer intet, og I er som hyklere, der fornægter troen.« (Alma 34:27—28).

»Ve jer, I rige, som ikke vil give de fattige af jeres ejendele; thi jeres rigdomme vil fordærve jeres sjæle og på hjemsøgelsens, dommens og vredens dag vil jeres klage være: Høsten er forbi, sommeren er endt, og min sjæl er ikke frelst!« (L. & P. 56:16).

»*Kom i alle ting de fattige, trængende, syge og lidende i hu; thi den, der ikke gør det, er ikke min discipel.*« (L. & P. 52:40).

Må Herren hjælpe os til at udøve denne store forpligtelse med glæde og med fryd, af hele vort hjerte, beder jeg ydmygt i Jesu Kristi navn. Amen. *George Q. Morris.*

Månedens SPØRGSMÅL

Af *Joseph Fielding Smith*, præsident for *De Tolv Apostles Råd..*

Den anden død.

Spørgsmål:

Under en teologisk lektie i Kvindelig Hjælpeforening opstod et spørgsmål, som vi gerne vil have svar på, hvis det er muligt. Jeg ønsker kun at lære klassen, hvad der er sandt. Spørgsmålet er angående det fjortende kapitel i Helaman og drejede sig særligt om det 17. og 18. vers, hvor Samuel siger:

»Men se, Kristi opstandelse forløser menneskeheden, ja, hele menneskeslægten og bringer den tilbage til Herren.

Ja, den tilvejebringer betingelsen for omvendelse, så at hver den, som omvender sig, ikke skal omhugges og kastes i ilden; men hver den, som ikke omvender sig, skal omhugges og kastes i ilden; og der kommer atter en åndelig død over dem, ja, en anden død, thi de er atter afskåret fra ting, der henhøre til retfærdigheden«.

Ved første gennemlæsning bibringer dette læseren den tanke, at Samuel hentyder til fortabelsens sønner, og, hvis man følger den tilsvarende henvisning til Alma 12:16, får vi det samme indtryk, at den anden død er en evig død med hensyn til det, der henhører til retfærdigheden. Også i Jakob 3:11: »O, mine brødre, lyt til mine ord, brug jeres sjælsevner, tag et tag i jer selv, så at I kan vågne op af dødens slummer; og befri jer for helvedes kvaler, at I ikke bliver djævelens engle og kastes i den sø af ild og svovl, der er den anden død«.

Vore stavsledere forklarede, at denne anden død, eller åndelige død, betyder alle, som ikke opnår det celestiale rige; med andre ord alle, som ikke modtager Gud Faderens nærværelse endnu engang. Med denne tanke vil alle, som går til det telestiale og det terrestriale rige så vel som fortabelsens sønner lide den anden død. Eller var de folk,

som Alma, Jakob og Samuel taler om, så onde og af en så morderisk natur, at de ville falde under den samme forbandelse som djævelen og hans engle?

Svar:

Det er meget tydeligt i Lære og Pagter 76:30—37, at de eneste personer, som vil blive fuldstændig underkastet denne frygtelige skæbne, er fortabelsens sonner, som går med djævelen og hans engle ud »i det yderste morke«. Hele resten af menneskeheden, selv de onde, vil modtage en eller anden grad af frelse, efter at de har lidt Guds vrede. Imidlertid vil de nodvendigvis blive bragt til omvendelse og anerkendelse af Jesu Kristi evangelium, for så vidt som det vil henvende sig til dem. De vil ikke få de ordinancer, som ikke henhorer til deres rige. Ved at læse andre skriftsteder opdager vi, at der vil være store skarer, omfattende storstedelen af menneskeheden, som aldrig vil få det privilegium at komme tilbage for at bo i Faderens og Sønnens nærværelse. De er forvist fra deres nærværelse, men de kommer ikke helt uden for den guddommelige velsignelse.

Herren sagde i Bjergprædikenen:

»Gå ind ad den snævre port; thi vid er den port, og bred den vej, som forer til fortabelsen, og mange er de, der går ind ad den;

og snæver er den port og trang den vej, som forer til livet, og få er de, der finder den«. (Matt. 7:13—14).

Herren har givet os en definition på den åndelige dod (L. & P. 29: 41—44), som blev udtalt over Adam og Eva efter deres overtrædelse. Denne anden åndelige dod vil enhver sjæl få del i, som ikke har omvendt sig fra sine synder og opnået forladelse ved dåb i vand, og dåb af den Helligånd ved håndspålæggelse. Om dette sagde Herren:

»Og således beskikkede jeg, Gud Herren, mennesket dets provetid, for at det gennem den naturlige dod skulle oprejses til udodelighed og evigt liv, ja, så mange, som ville tro,

og de, der ikke tror, til evig fordommelse; thi de kan ikke *forløses fra deres* åndelige fald, fordi de ikke omvender sig«. (L. & P. 29: 43—44).

Den tid vil komme, da »for mig skal hvert knæ boje sig, og hver tunge skal *lovprise Gud*«, at Jesus er Kristus (Rom. 14:11), og alle, som er værdige til et sted i et af herlighedens riger, må lære at være lydige mod de guddommelige love, som de vil blive styret efter. Alle de, som fornægter det, må gå med djævelen og hans engle ud i fortabelsen. Denne gruppe vil bestå af dem, som har kendt lyset og har haft et vidnesbyrd om sandheden, og som har syndet mod lyset udover omvendelsens magt.

»Da de har fornægtet den Helligånd, efter at de har modtaget den, og fornægter Faderens enbårne Son, idet de igen har korsfæstet ham og stillet ham til spot.

Det er dem, der skal gå bort i ild- og svovlsoen med djævelen og hans engle.

Og det er de eneste, over hvem den anden død skal have magt.

Ja, sandelig de eneste, som ikke skal blive forløst i Herrens egen tid efter at have udstået hans vrede«. (L. & P. 76:35—38).

»Som herliggør Faderen og frelser hans hænders hele værk med undtagelse af disse fortabelsens børn, som fornægter Sønnen, efter at Faderen har åbenbaret ham.

Derfor frelser han alle undtagen dem. De skal gå bort til evig straf, som er en uendelig straf, en evig varende straf, og de skal regere med djævelen og hans engle i evighed, hvor deres orm ikke dør og ilden ikke slukkes, hvad der er deres kval.

Og når den slutter, eller hvor stedet er, og hvad de lider dér, ved intet menneske,

thi det er aldrig blevet åbenbaret, ej heller er det nu og skal aldrig blive åbenbaret for menneskene med undtagelse af dem, der får del deri«. (L & P. 76:43—46).

Øjensynligt har mange iblandt os begået en frygtelig fejltagelse, men ikke utilgivelig, når vi tror, at fortabelsens sønner kun vil blive meget få. Vi har undertiden hørt sige, at de vil være så få, at de sandsynligvis kunne »tælles på een hånd«. Hvor denne tanke er opstået fra, ved vi måske ikke. Når man læser skriften, viser det sig, at der vil blive et stort antal; alt for mange, selv om der kun ville være een, for deres straf er uden tvivl meget streng.

Alle de, som til stadighed er underkastet den anden død, er de, som har haft vidnesbyrdet om den Helligånd og som har kendt sandheden og så har fornægtet den og gjort Kristus til spot. Om disse læser vi:

»Thi når mennesker een gang er blevet oplyst og har smagt den himmelske gave og har fået del i Helligånden

og har smagt Guds gode ord og den kommende verdens kræfter — og så falder fra, da er det umuligt atter at bringe dem til omvendelse på ny;

thi de *korsfæster for deres del* Guds Søn igen og gør ham til spot«. (Hebr. 6:4—6).

Angående nephiterne, som Jakob, Alma, Samuel og andre taler om, bør vi huske, at de engang var medlemmer af Kirken, som havde vendt sig bort og havde fornægtet sandheden og kæmpet for at ødelægge den. De var ikke som folk i de hedenske nationer, som aldrig har modtaget sandheden. Disse nephiter havde modtaget lyset, gjort oprør og så forsøgt at tilintetgøre det. Efter Herrens besøg levede både nephiter og lamaniter i enighed i evangeliets lys i næsten to hundrede år. Herren oprettede sin Kirke i hele dens fylde iblandt dem, og da de begyndte at gøre oprør, gjorde de det med fuldt vidende. Dette antydes klart i Mormons ord. De havde de tolv nephiters vejledning, og tre af disse blev hos dem, indtil Herren ikke ville tillade dem at blive der i folkets overordentlige ondskab. Samuels tugtelse af nephiterne var fuldt retfærdiggjort i hans anklage og profetien om deres straf.

»Se, vi er omgivet af onde ånder, ja, vi er omringet af hans engle, som har forsogt at fordærve vore sjæle. Og vore synder er store. O, Herre, vil du ikke bortvende din vrede fra os? Og således vil I tale i de dage.

Men se, jeres provelses dage er forbi; I har forhalet jeres frelses dag, indtil det for bestandigt er for sent, og jeres undergang er sikker; ja, thi i alle jeres livs dage har I tragtet efter det, som I ikke kunne få; I har sogt glæde ved at begå synd, hvad der strider mod vort store og evige Overhoveds retfærdighed«. (Helaman 13:37—38).

Og atter Mormons ord:

»Og det skete, at da jeg, Mormon, horte deres klage og så deres jammer og sorg for Herren, frydede mit hjerte sig, thi jeg kendte Herrens barmhjertighed og langmodighed, hvorfor jeg troede, han ville være dem nådig, så at de atter skulle blive et retfærdigt folk.

Men se, min glæde var forgæves, thi deres sorg fik dem ikke til at omvende sig på grund af Guds godhed; men det var snarere de fordomtes sorg, fordi Herren ikke altid ville give dem lov til at boltre sig i synd«. (Mormon 2:12—13).

De, som aldrig modtager den Helligånd, og som kommer i det telestiale og det terrestriale rige, er ikke helt udelukket fra Gud vor Faders indflydelse. Vi har fået at vide, at indbyggerne i det telestiale rige, som vil være et rige med nogen grad af herlighed, vil blive betjent af dem i det terrestriale rige. De vil lide Guds vrede på jorden og efter doden, indtil de har betalt prisen for deres synd og har lært at være lydige mod loven. Beretningen siger om dem:

»Det er disse, som ikke modtog Kristi evangelium eller Jesu vidnesbyrd.

Det er disse, som er nedstyrtet til helvede.

Det er disse, som ikke skal blive forlost fra djævelens magt forend den sidste opstandelse, når den Herre Kristus, det Guds Lam, har fuldendt sit værk.

Det er disse, som ikke modtager af hans fylde i den evige verden, men af den Helligånd gennem de terrestriales betjening.

Det er disse, der er lognere, troldkarle, ægteskabsbrydere, horkarle og de, der elsker og over logn.

Det er disse, som lider Guds vrede på jorden.

Det er disse, der lider den evige ilds hævn.

Det er disse, der er nedstyrtet til helvede, lider den almægtige Guds vrede, indtil tiden er opfyldt, da Kristus har lagt alle sine fjender under sine fodder og har fuldbyrdet sit værk«. (L. & P. 76:82, 84—86, 103—106).

De, som var hæderlige mennesker og som vil få tilladelse til at gå til det terrestriale rige, vil blive velsignet med betjening af det celestiale rige. De vil få det privilegium at få besog af Jesus Kristus, men vil blive nægtet Faderens nærværelse. Således lærer vi, at vor Evige Fader vil gore alt hvad han kan for jordens indbyggere i henhold til deres gerninger. De, der kommer i det telestiale og det terrestriale

rige vil få en grad af frelse, men ikke fylden. De vil blive forløst fra Satans magt, efter at de har betalt straffen for deres overtrædelser og har lært at være lydige mod den guddommelige lov.

»Men se, vi så den telestiale verdens herlighed, og dens beboere var utallige som stjernerne på himlens eller som havets sand.

Og vi hørte Herrens røst sige: Disse skal alle bøje knæ, og hver tunge skal bekende ham, som sidder på tronen i al evighed.

Thi de skal blive dømt efter deres gerninger, og enhver skal få efter sine gerninger sit eget herredomme i de boliger, der er beredt.

Og de skal være den Allerhojestes tjenere, men hvor Gud og Kristus er, kan de i evighed ikke komme«. (L. & P. 76:109—112).

Joseph Fielding Smith.

ER MORMONS BOG *Guds ord?*

af *Jakob Jensen,* Kobenhavn.

(Fortsat).

Der var andre, der kom til Amerika. Der var en slægt, der kaldes Jareds folk, de kom lige fra Babelstårnet, da Herren gik ned på jorden og forvirrede indbyggernes tungemål. Jared siger til sin broder: »Råb til Herren, at vi kan beholde vores tungemål«. De kom først til det forjættede land, Amerika, det kan læses i Mormons Bog. I Ethers Bog og Moronis Bog finder vi beretningen om Jared og hans folk, der kom til Amerika, men længe efter at Jared og hans broder var døde, blev de ugudelige og blev udryddet, det viser pladerne, som Moroni havde fået til opbevaring.

Der kom andre til det amerikanske fastland. I 1493 blev Amerika af Christoffer Columbus overdraget til den spanske konge; der var også andre, der kom dertil, men Columbus blev betragtet som Amerikas opdager.

Hvad traf Columbus på, da han kom i land? Han traf en del vilde mennesker, rødhuder eller indianere, men også mange, som var flinke og venlige; men hvor var de mennesker kommet fra? Det var lamaniter, en levning af Lehi og Ishmael, der drog ud fra Jerusalem omkring 600 år, før Frelseren kom til jorden. Der blev to forskellige grupper, Nephis folk, de troede på Gud, det var Nephis, Sams og Jakobs slægt, de blev kaldt nephiter efter Lehis yngste søn, Nephi. Lehis ældste sønner, Laman og Lemuel, og Ishmaels sønner ville ikke tro på Herren, og de ville ikke arbejde. Nej, lamaniterne ville hellere føre krig mod nephiterne og rane og stjæle fra deres brødre, nephiterne, for når de holdt Herrens bud, blev de velsignet af Herren, så de altid havde overflod af fodemidler, og når de holdt sig til Herren, holdt hans bud og levede derefter, kunne lamaniterne ikke vinde over dem, men til sidst blev nephiterne også ugudelige, så Herren ville ikke trættes med dem; så blev der krig mellem lamaniter og nephiter, og det blev en

meget hård krig. Nephiterne blev helt udryddet, der blev kun een mand tilbage, og det var Moroni, og han havde alle pladerne, hvor alle optegnelserne over hele Israels slægt findes, de plader Lehi ved sine sønner hentede i Jerusalem, og pladerne over hele Nephis folk. Alle disse plader gravede Moroni ned i en høj.

Nu må vi tilbage til Bibelen. Vi læser i Davids Salme 85, vers 12: »Af jorden spirer sandhed frem, fra himlen skuer retfærd ned«. I Esajas 45:8 hedder det: »Lad regne, I himle deroppe, nedsend retfærd, I skyer, jorden åbner sit skød, så frelse må spire frem og retfærd vokse tillige. Jeg, Herren, lader det ske«. I Mattæus 16:13—19 læser vi: »Da Jesus var kommen til egnen ved Kæsarea Filippi, spurgte han sine disciple og sagde: Hvem siger folk, at Menneskesønnen er? De svarede: Nogle siger: Johannes Døber; andre Elias; andre: Jeremias eller en anden af profeterne. Han spørger dem: Men I, hvem siger I, at jeg er? Og Simon Peter svarede og sagde: Du er Kristus, den levende Guds Søn. Da svarede Jesus og sagde til ham: Salig er du, Simon Jonas' søn! thi det har kød og blod ikke åbenbaret dig, men min Fader, som er i himlene. Så siger også jeg til dig, at du er Petrus, og på den klippe vil jeg bygge min kirke, og dødsrigets porte skal ikke få magt over den. Og jeg vil give dig himmerigets nøgler, og hvad du binder på jorden, det skal være bundet i himlene, og hvad du løser på jorden, det skal være løst i himlene«.

Frelseren sagde til Peter: »Du er Petrus, en klippe«, men det var ikke på Peter, nej, det var på åbenbaringens klippe, Gud ville bygge sin kirke. Gud havde jo åbenbaret for Peter, at Jesus var Kristus, Guds Søn. Og således har Gud åbenbaret sig for profeterne, og jeg tror, han endnu kan åbenbare sin vilje, ja, jeg ikke alene tror det, men jeg ved det, thi Gud er den samme i dag, som han altid har været. Jeg tror, Gud og hans Søn Jesus Kristus har åbenbaret sig for profeten Joseph Smith. Han var kun en dreng på 14—15 år, da der var et voldsomt røre imellem de tre sekter, adventister, baptister og presbyterianere, og de sagde alle: »Kom her til os, vi har det rigtige evangelium«. Joseph Smith var i tvivl om, hvilken kirke han skulle slutte sig til, men så læste han i Bibelen og fandt i Jakobs brev 1:5—6: »Men hvis nogen af jer står tilbage i visdom, da skal han bede om at få den fra Gud, der giver alle gavmildt og uden bebrejdelser, og så vil den blive ham givet. Men han skal bede i tro, uden at tvivle; den, der tvivler, ligner nemlig en havets bølge, som jages og kastes hid og did af vinden«.

Da Joseph Smith havde læst disse vers, tænkte han meget over, hvad han skulle, men en dag tog han mod til at gå ud i en lille skov, der lå lige uden for deres mark. Han var klar over, at hvis han ikke bad til Gud om visdom, ville han aldrig få den. Det var en tidlig morgen om foråret i 1820. Det var første gang, han bad højt til Herren. Han knælede ned og bad, men der kom en mørk magt over ham, som truede med at tilintetgøre ham. Da det var ved at være slut med hans kræfter, kom der et klart lys frem, og mørkets magt forsvandt. »Da lyset hvilede på mig, så jeg to personer, hvis glans og herlighed trod-

ser enhver beskrivelse, stående over mig i luften. Den ene af dem talte til mig, kaldte mig ved navn og sagde, medens han pegede på den anden: Denne er min elskede Søn, hør ham«. Hans hensigt var at få at vide, hvilken af alle sekter der var den rette, så han kunne vide, hvilken han skulle slutte sig til, og det spurgte han om. Svaret var, at han ikke skulle slutte sig til nogen af dem, thi deres trosbekendelser var en vederstyggelighed for Herrens åsyn. »De drager nær til mig med læberne, men deres hjerte er langt fra mig. De lærer sådanne lærdomme, som er menneskebud og har gudfrygtighedens skin, men fornægter dens kraft«. Herren forbød ham atter at slutte sig til nogen af dem, men han skulle senere få besked. *(Fortsættes).*

50 års jubilæum

Aalborg kirkebygning

Den 7. juli var det 50 år siden, Aalborg grens kirkebygning blev indviet, idet indvielsen fandt sted den 7. juli 1907. I anledning af jubilæet vil der i forbindelse med distriktskonferencen i Aalborg den 31. august og 1. september blive afholdt en jubilæumsfest.

Fra Andrew Jensons *History of the Scandinavian Mission* citerer vi følgende om opførelsen af bygningen:

»I 1907 blev der af Kirken købt en byggegrund i Aalborg, og på denne grund blev der bygget en kirkebygning og distriktshus. Bygningen er i to etager, bygget af røde mursten, og med en underetage i kælderen. Bygningen er 63 fod lang og 3 fod bred, udvendigt mål, murene er 25 fod høje og tårnet 45 fod højt. Kælderetagen, hvor vægge og gulve er af cement, bruges til badning og vask og som opbevaringsrum. Første etage over kælderen består af beboelseslokaler, et distriktskontor, en lille mødesal, køkken og toiletter; desuden en døbefont med tilstødende omklædningsrum. Anden etage optages af den store kirkesal, som har tre hundrede siddepladser. Kirken blev bygget under ledelse af ældste Hyrum J. Jensen fra Salt Lake City, Utah, og

blev indviet den 7. juli 1907 af apostel Charles W. Penrose, præsident for den Europæiske Mission, som var kommet over fra England på et besøg til Skandinavien i anledning af indvielsen«.

Til ovenstående kan vi tilføje, at kirkebygningen flere gange senere er blevet underkastet gennemgribende reparationer og moderniseringer, idet der f. eks. er blevet indlagt centralvarme og andre moderne bekvemmeligheder.

Aalborg gren havde allerede bestået i mange år, før denne bygning blev opført, idet grenen blev organiseret den 27. november 1850.

Aalborg distrikt (dengang kaldet konference) blev organiseret i november 1851 med ældste Christian Christiansen som distriktspræsident.

Stjernen ønsker Aalborg hjertelig til lykke med det sjældne jubilæum!

KREDSLÆRERINDERNES *budskab*

Følsomhed for andres behov

»Vær barmhjertige, ligesom jeres Fader er barmhjertig«. (Lukas 6:36).

Den sociale orden, der ville sætte folk i stand til at leve sammen uden gnidninger, er endnu ikke blevet lavet. Mennesker synes ofte ude af stand til at kunne leve sammen med hinanden eller uden hinanden på grund af personlighedskonflikter. En holdning og en opførsel, der fremskynder ønskværdigt socialt samkvem, styrker karakteren og forbedrer personligheden.

Følsomhed over for andres behov er af uvurderlig værdi ved personlighedens afretning. Den har en hjertets dybde af forståelse og en oprigtig interesse for andres velfærd. Dette bidrager til mental sundhed. De fleste mentale sygdomme har hovedsageligt deres sæde eller midtpunkt i selve personen. De mennesker, som interesserer sig for og sympatiserer med andre, er ikke modtagelige for mentale sygdomme.

Følsomhed over for andres behov tiltrækker andre mennesker og udvider således vor bekendtskabskreds, hvilket i sig selv bidrager til vor personligheds vækst. Den manifesterer sig i barmhjertigshedsgerninger. For at høste størst gavn for vor personlighed må vi på en intelligent måde udtrykke barmhjertighed. Klog barmhjertighed viser sig mere som venlighed end som kold barmhjertighed og negativ moralitet. Den bryder sig kun om at udføre ting, der kan skabe den største lykke. Den viser altid tilgivelse, men den går ikke på akkord med retfærdigheden, heller ikke tilbageholder den altid straf. Ægte barmhjertighed udvist af et menneske, vil give det en stor personlighed og en stærk karakter.

Jesus var i alle sine gerninger blandt menneskene følsom over for deres åndelige så vel som deres fysiske behov. Han var barmhjertig, idet han udøvede en barmhjertighed, som satte de syge i stand til at tage deres seng og gå.

De bedste eksempler på Jesu syn på barmhjertighed findes i hans eget liv. F. eks. var han barmhjertig mod den kvinde, som var blevet grebet i at bedrive hor, medens de andre ville have stenet hende. Han viste hende kvaliteten af sin barmhjertighed ved sin holdning: »Ej heller fordømmer jeg dig«. Ydermere standsede han ikke op med blot at undlade at straffe hende, men gik videre ved at sige: »Gå og synd ikke mere«. Dette viste en fuldkommen villighed til at ville tilgive.

KREDSLÆRERNES BUDSKAB

Visdomsordet

»......og mennesket er til for at nyde glæde«. Disse ord gælder ikke blot for den efterfølgende tilværelse, men også for den nuværende, som jo også er en del af vor evige tilværelse.

Vi er sat her på jorden for at gennemgå en udvikling, en skole, komme i berøring med det grovere stof og lære at kende både godt og ondt, men Gud ønsker ikke, at vi nødvendigvis skal høste denne erfaring i livets hårde skole, derfor har han givet os visse råd og formaninger med, som jordiske forældre giver deres børn råd og formaninger med, når de sender dem ud i verden, for at de om muligt kunne undgå at gøre samme fejl og dårlige erfaringer, som forældrene eller andre har gjort.

Ofte ser børnene ikke den visdom, der ligger i forældrenes råd, og gør stik derimod, blot for senere at komme til erkendelse af, at det havde været det bedste, om de havde lyttet til disse råd.

Ofte er mennesker lige så kortsynede og ligegyldige over for de råd og formaninger, vor himmelske Fader har givet os, men før eller senere vil de høste dårlige erfaringer, hvis de overtræder hans bud.

Et af de bud, der specielt vedrører jordelivet og betingelserne for at nyde glæde her, er Visdomsordet, som vi finder i afsnit 89 i Lære og Pagter. En ting af stor vigtighed for at kunne nyde glæde er sundhed, og denne gave er forjættet i denne åbenbaring på betingelse af lydighed.

Til hvis fordel er denne åbenbaring givet? — Er den til fordel for Gud? — Nej, den er givet som en gave, sendt til menneskene, for at de kunne undgå sygdomme og smerte og have større glæde i deres jordiske tilværelse. Dens forjættelse er på betingelse af lydighed. Vi får aldrig noget for intet. Ønsker vi sundhed, må vi efterleve sundhedens love.

Er det et personligt offer at lade være at ryge eller drikke kaffe og spiritus eller bruge andre narkotika? Måske det er, for vanen er jo

som bekendt det halve liv, men en rask beslutning og en fast vilje kan forandre en vane. Bøn kan støtte en kamp, også på dette område.

Lad os, som er medlemmer, være omhyggelige med at overholde Visdomsordet. Husk, at alle ser på os, og vær ikke et dårligt eksempel for andre, thi intet skader Kirken mere, end at medlemmerne viser et dårligt eksempel i deres opførsel.

Fra MISSIONSSEKRETÆREN

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er en kirke, hvor optegnelser har en vigtig plads.

Enhver fødsel, dåb, håndspålæggelse, vielse og død, som sker for medlemmerne af Kirken, bliver anført på den pågældende persons medlemskort. Af hensyn til genealogiske optegnelser og for at optegnelserne kan blive ført så korrekt som muligt, bør hvert enkelt medlem sikre sig, at de oplysninger, der er anført på hans eller hendes medlemskort er fuldstændig korrekte med hensyn til stavning af navne, fødselsdatoer, vielsesdatoer, dato for tempelbegavelse og alle andre oplysninger, der vedrører vedkommende, og han bør også sikre sig, at hans medlemskort er *fuldstændigt*.

Enhver af os bør påtage os den pligt at kontrollere vore medlemskort hos grensforstanderen og sørge for, at kortet holdes à jour med korrekte oplysninger.

Hver gang vi opgiver navne eller datoer til amerikanske missionærer, bør vi sørge for, at de skriver oplysningerne ned korrekt, da der gøres mange fejltagelser på grund af den forskellige udtale på dansk og engelsk af bogstaverne i alfabetet. Grensforstanderen skal også være opmærksom på navne og datoer og sørge for, at de bliver skrevet korrekt. Dette gælder attester af alle slags og alle andre vigtige kirkeoptegnelser.

Hvis der opdages nogle fejltagelser, eller der skal foretages rettelser, skal der udfyldes en »Rettelses-attest« af grensforstanderen, og den indsendes til Missionskontoret.

Der er en tendens hos folk til at forandre deres navn i daglig tale, medens medlemskortet viser et andet navn. Alle sådanne daglige navne bør opgives til grensforstanderen, så det til enhver tid er let at henvise til dem.

Læs Lære og Pagter 127:9, der lyder således: »Og videre skal alle optegnelser holdes i orden og opbevares i mit hellige tempels arkiv, så de kan huskes fra slægt til slægt, siger Hærskarernes Herre«.

Ældste Neldon Oborn.

Dagens tanke:

»Den kloge mand vil lave flere chancer end han finder«.

Bacon.

DISTRIKTS-*konference nr. 3*

afholdes til følgende tider:

København distrikt	24. og 25. august.
Aalborg distrikt	31. august og 1. september.
Odense distrikt	7. og 8. september.
Esbjerg distrikt	14. og 15. september.
Aarhus distrikt	21. og 22. september.

Emnet for konferencerne er: *Lære og Pagter, afsnit 4.*

Ved konferencerne vil der blive afholdt følgende møder:

Lørdag kl. 19,00: Koncert med efterfølgende underholdning og salg af forfriskninger.

Søndag kl. 8,45: Præstedømsmøde for alle brødre, der holder præstedømmet.

Søndag kl. 8,45: Kvindelig hjælpeforenings møde. Alle søstre i distriktet anmodes indtrængende om at komme til dette møde.

Søndag kl. 10,30: Søndagsskole.

Søndag eftermiddag (sædvanlig tid): Funktionærmøde (alle funktionærer og klasseledere har mødepligt).

Søndag aften kl. 18,30: Afsluttende møde med taler af medlemmerne af Missionspræsidentskabet.

Distriktskonferencerne er åndelige fester, hvor alle medlemmer og venner fra hele distriktet samles til opbyggende møder og hyggeligt samvær med hinanden.

Vi mødes alle til konferencerne!

Missionspræsidentskabet.

Fra Missionsmarken

Odense:

Vi har modtaget følgende om arbejdet i *Odense* gren:

Vi her i Odense er meget glade for vor kirke. Søndagsskolen går jævnt fremad, især er vi glade for vor Junior-søndagsskole; børnene viser stor interesse. Gudstjenesten søndag aften er fint besøgt, vi har mange gode undersøgere, og altid virker vort gode og fine kor søndag aften. Vore Fire-sides er godt besøgt, og altid kommer der skjulte talenter frem, ja, der kan være helt op til 50—60 til en sådan Fire-side.

Mandag har vi en vidunderlig Kvindelig hjælpeforening, hvor vi mærker Guds Ånd og kærlighed blandt søstrene; det går godt fremad i Kvindelig hjælpeforening. Vi har mange unge søstre, der med iver og glæde går op i arbejdet, hvad enten det er en lektie eller arbejdsmøde; kun kan vi sige, at vi savner vore sommer-lektier meget, det er nogle vidunderlige lektier, og bliver der for varmt i klassen, kan vi lukke vinduerne op og lytte til Guds fugles sang.

Primary er en dejlig organisation, og vi ved, at sender vi vore børn til Primary, er de på den rette vej, Guds vej, og den tid, børnene oplever i Primary, vil de aldrig glemme.

Onsdag har vi G.U.F., det er en meget lærerig og dejlig tid. Vi har vidunderlige lektier, og følger vi dem hver onsdag, har vi meget at bygge hele ugen på. Vi er blevet velsignet med en dejlig drengeklasse, som vi længe havde savnet. Odense Vanguard-trop er en fin klasse. Troppen har den 25., 26. og 27. juli været på tur til Taasinge, og beviset for, at det havde været en god tur, fik vi onsdag den 31. juli, da vi fik en opvisning fra turen af drengene under ledelse af ældste Knutson, der er lærer for troppen. Drengene havde moret sig dejligt, både med vandgang, historier, sang og musik. Vi ønsker for Vanguard-troppen, at der må komme mange flere drenge. — Ja, G.U.F. i det hele går fint i Odense.

Vi har også Genealogisk forening, som er den vigtigste organisation, og den går helt fint med gode lektier, kun kunne vi ønske, at mange flere medlemmer ville søge deres slægt; det er det største kærligheds-arbejde at have næstekærlighed til vore afdøde. I sandhed, Guds værk er uendeligt og vidunderligt.

Fra Vanguard-troppens tur til Taasinge.

Overalt her i Odense har vi dygtige og aktive funktionærer, som elsker deres arbejde inden for Kirken. Vi ved, at Kirken bliver styret af dygtige og inspirerede Guds mænd. Må Herren velsigne Odense gren med mange nye medlemmer også i fremtiden; vi har fået mange nye medlemmer i det sidste år, og vi siger tak til vor himmelske Fader for alle disse velsignelser. *V. J.*

SØNDAGSSKOLEN

Nadververs for september og oktober 1957:

Hjælp os, o Gud, helt at forstå
det offer, som blev bragt,
da livets fyrste du lod gå
for os at frelse ved sin magt.

Sangen for *september måned* er:

»*Sæden den sås i morgengry*«, nr. 116 i den nye blå sangbog, og nr. 87 i den lille brune søndagsskole-sangbog.

Søndagsskolens bibliotek

Hensigten med et bibliotek i de sidste dages helliges søndagsskoler er at gøre alt, hvad der overhovedet er muligt, for at opmuntre lærerne og give dem let adgang til nyttige hjælpe- og undervisningsmaterialer.

For at kunne opnå dette bør hver eneste søndagsskole have et bibliotek og en virkelig aktiv bibliotekar. Denne kan have så mange assistenter, som han synes er nødvendige, men der bør være een bestemt, der er beskikket som bibliotekar og som har ansvaret for biblioteksarbejdet.

Når det skal være helt rigtigt, bor biblioteket arbejde som et grensbibliotek, så alle organisationerne i grenen kan nyde godt deraf.

Med hensyn til *lokale* kan der praktisk talt findes et sted at bruge til bibliotek i hver eneste gren.

Det er muligt, at man ikke kan få et helt værelse til dette brug, men når man ser godt efter, vil man opdage, at der er mange steder: i et af klasseværelserne, i et lille rum, der ellers ikke bruges til noget, ja, endog måske i garderoben — kan man finde plads til et eller flere skabe til bibliotek. Der kan findes plads til hylder og skuffer ved mange tomme vægge, men af storste vigtighed er det, *at disse skabe og skuffer kan låses af*, så man har kontrol over udlånet, og at ingen låner noget, som ikke bibliotekaren får noteret.

Der er som sagt mange måder at lave bibliotek på, og Hovedbestyrelsen vil så hurtigt, det er muligt, udsende flere forslag med mål og tegninger.

Det gælder om at gore det så billigt som muligt og at få et ordentligt system at arbejde efter, men det vil De som sagt få forslag til.

Hovedbestyrelsen.

GENEALOGISK FORENING

De skemaer, hvorefter alt tempelarbejde er udført, kommer også tilbage, og de er påhæftet en seddel, hvorpå står, at dette er en kopi, som viser det færdiggjorte arbejde og en anmodning om, at skemaet bør opbevares. — De af skemaerne, hvorpå der er born, vil have en seddel påklistret ved den hojre side, og her vil navnet på den, der har udført beseglingsordinancen være anført, ligeledes navne på de to vidner, og hvem der var stedfortrædere både for forældrene og bornene, samt navnet på det tempel, hvor arbejdet har været udført.

Efterhånden vil der komme sådanne kopier med påstemplede datoer for hvert af de skemaer, man har indsendt. — De kommer ikke på en gang, men efterhånden som arbejdet skrider fremad, og når de kommer, kan man glæde sig over at have været med til at rulle værket en lille smule fremad og udfort en uselvisk kærlighedsgerning for sine kære.

Selv det længste stykke vi kan nå i de almindelige slægter af almue, rækker jo kun et kort stykke vej mod det mål, der er sat, at vi skal udføre arbejde for hele jordens befolkning og besegle slægt til slægt helt tilbage til Adam. — Det længste ikke adelige slægter kan nå vil være at komme tilbage til omkring år 1700, kun ganske få vil nå tilbage til ca. 1650. — Men når vi hver især kommer så langt tilbage, som det er muligt med de nu kendte kilder, vil vi have gjort, hvad vi kan, vil have gjort vor pligt.

Lad os derfor arbejde af al vor magt, thi: »Hosten er stor, men arbejderne få«. *Genealogisk Forenings Hovedbestyrelse.*

Primary

Kære Primary-medarbejdere!

Nu begynder det nye Primary-år den første uge i september, og vi håber, De alle har samlet friske kræfter i ferien til at gå i gang med arbejdet med godt humør og fuld energi. Sørg for med det samme at få fat i alle de børn, der kom i Primary sidste år, og få dem til at tage mange nye børn med, så vi overalt i missionen kan få Primary til at vokse. Gør børnene interesserede straks fra den første dag, så de længes efter at komme igen til Primary næste gang. Benyt alle de gode lektiehefter og andre hjælpemidler, og gør den første dag efter ferien til en velkomstfest for børnene, så de straks får et godt indtryk af Primary.

Må Gud velsigne Dem alle i det arbejde, De udfører for børnene.

Hovedbestyrelsen.

PERSONLIGE NYHEDER FRA NÆR OG FJERN

FØDSELSDAGE:

ESBJERG: Den 11. september fylder søster Hansine Jacobsen Thomsen 60 år. Hjertelig til lykke!

Den 17. september fylder broder Peter Jensen Vejbøl 85 år. Hjertelig til lykke!

Den 22. september fylder søster Metha Kathrine Sørensen 80 år. Hjertelig til lykke!

KØBENHAVN: Den 12. september fylder søster Pouline Løvenhard Zacho, Lundtoftegade 90, 60 år. Hjertelig til lykke!

Den 24. september fylder søster Elfrida Hansen, Saxogade 92, 60 år. Hjertelig til lykke!

AMAGER: Den 12. september fylder søster Ane Johanne Jensen 85 år. Hjertelig til lykke!

AARHUS: Den 15. september fylder søster Ane Rasmussen 80 år. Hjertelig til lykke!

Forlovelse: Søster Mona Lykke Jørgensen og broder Flemming Thorsgård Laursen, begge Odense gren, har den 10. juni deklareret forlovelse. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Sølvbryllup: Henning og Esther Fanø, tidligere Aalborg og København, nu Salt Lake City, Utah, fejrede deres sølvbryllup den 31. juli. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Hilsen fra U.S.A.: Familien Rasmus Jensen, tidligere Randers, sender fra deres hjem i Pocatello, Idaho, de bedste hilsener til søskende og venner i Danmark.

Tidligere missionær i den danske mission, Harold E. Stevens, samt hans hustru og to børn sender fra deres hjem i Inglewood, California, de hjerteligste hilsener til alle i Danmark.

INDSAT

Den 24. juli blev ældste *Lynn M. Hansen* kaldet som 2. rådgiver til missionspræsident Holger P. Petersen og blev beskikket til sit høje kald af missionspræsidenten.

Præsident Lynn M. Hansen er født den 27. december 1935 i Idaho Falls, Idaho, som søn af LeRoy og Amy Hansen. Han har taget eksamen fra Bonneville High School, har gået på Utah State College i et år og på Ricks College i et år, og det er hans mål at blive skolelærer.

Præsident Hansen ankom til Danmark som missionær den 29. januar 1956 og har arbejdet i København de første tre måneder, på Bornholm i ni måneder, og i Aalborg de sidste seks måneder, først som distriktspræsident og derefter som grensforstander.

Vi beder Gud velsigne præsident Hansen i det høje kald, der er pålagt ham.

ORDINATIONER:

KØBENHAVN: 16. juni: Jorgen Eljen Rasmussen ordineret til diakon af broder Flemming Hall.

Kurt Eljen Rasmussen ordineret til diakon af broder Flemming Hall.

30. juni: Egon Otto Auerbach ordineret til præst af missionspræsident Holger P. Petersen.

Jens Kresten Kristoffersen ordineret til præst af ældste Clarence G. Jensen.

Jørgen Per Ljungstrøm ordineret til præst af broder Jorgen Ringheim.

EMIGRATIONER:

AALBORG: Den 12. juni emigrerede Soren Christian Hansen, Inga Petrea Larsen Hansen, Ulla Hansen og Cita Hansen til Hamilton, Ontario, Canada.

UDELUKKELSE:

KØBENHAVN: 20. maj 1957: Robert Andersen.

Bemærk! Manuskripter til næste nummer af »Stjernen« skal indsendes *inden den 5. ds.*

DÅBSHANDLINGER

HERNING:

16. juni:
Mette Alfrida Kidmose Madsen, døbt af ældste Jay Thueson, håndspålæggelse af ældste Royle Johnson.

RANDERS:

5. juli:
Kristen Grøn, døbt af ældste H. Wayne Schow, håndspålæggelse af ældste Barr Petersen.

Inger Marie Jensine Bendsen Bang Grøn, døbt af ældste Barr Petersen, håndspålæggelse af ældste Robert Petersen.

Helge Grøn, døbt af ældste Robert Petersen, håndspålæggelse af ældste H. Wayne Schow.

FÆRØERNE (København gren):

27. juni:
Thomasia Matras Ørvarodd, døbt af ældste Bryce A. Jackman, håndspålæggelse af ældste Clark Thorstenson.

Marni Ørvarodd, døbt af ældste James P. Madsen, håndspålæggelse af ældste Joseph Tex Johnson.

KØBENHAVN:

19. juni:
Tove May Freiesleben Hendriksen Gadd, døbt af ældste Vaughn Rasmussen, håndspålæggelse af ældste Don Paul Jenkins.

Aino Birgitta Gadd, døbt af ældste Don Paul Jenkins, håndspålæggelse af ældste Vaughn Rasmussen.

Mona Corinna Gadd, døbt af ældste Vaughn Rasmussen, håndspålæggelse af ældste Don Paul Jenkins.

23. juni:

Gerda Holm Petersen, døbt af ældste Clarence Jensen, håndspålæggelse af ældste James Christiansen.

30. juni:

Kathe Jørgensen, døbt af ældste Neldon M. Oborn, håndspålæggelse af ældste Howard R. Johnson.

13. juli:

Meta Hylleborg Skou, døbt af ældste Clarence Jensen, håndspålæggelse af samme.

14. juli:

Sidsel Marie Andersen, døbt af ældste Norman Petersen, håndspålæggelse af ældste Gary Smith Hansen.

AALBORG:

29. juni:
Ernst Henry Holstein Johansen, døbt af broder Svend Erik Holstein Johansen, håndspålæggelse af broder Anton Falden.

Hans Jørgen Thorlak Hansen, døbt af ældste Holger B. C. Tychsen, håndspålæggelse af ældste Lynn M. Hansen.

Vi ønsker de nye søskende hjertelig til lykke og velkommen i Kirken!

MISSIONÆRFORFLYTTELSER:

13. juli: Richard Jensen fra Aarhus til Sønderborg.

15. juli: Larry Miller fra København til Aalborg.
Lynn Hansen fra Aalborg til København.

16. juli: Larry Stucki fra Odense til København.
Barr Petersen fra Randers til København.
Ronald Wilson fra Silkeborg til Aarhus.
K. Dale Despain fra Sonderborg til Aarhus.

5. aug.: Tim Malan fra Kobenhavn til Hjørring.
Karl P. Woolsey fra Hjørring til København.

6. aug.: James W. Christiansen fra Kobenhavn til Helsingør.
Leonard N. Burton fra Kobenhavn til Amager.
Kent Christoffersen fra Roskilde til Randers.

MISSIONÆRAFLØSNINGER:

Følgende missionærer er blevet hæderlig aflost fra deres arbejde i den danske mission:

15. juli:

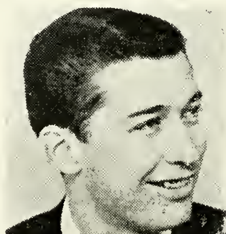
Clarence G. Jensen fra Huntsville, Utah, efter sidst at have arbejdet som 2. rådgiver i missionspræsidentskabet.

Juel D. Gregersen fra Pocatello, Idaho, efter sidst at have arbejdet i Sønderborg.

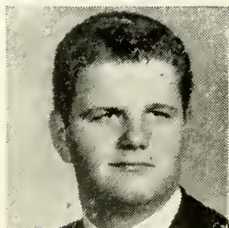
5. august: Ralph L. Nielson fra Los Angeles, California, efter sidst at have arbejdet i Amager gren.

7. august: Freddy Dean Neal fra Woods Cross, Utah, efter sidst at have arbejdet i Helsingør.

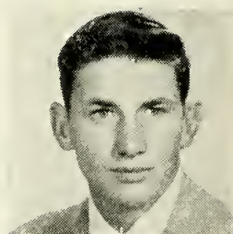
9. august: Robert M. Nielsen fra Richfield, Utah, efter sidst at have arbejdet i Randers.

Clarence G. Jensen.

Juel D. Gregersen.

Ralph L. Nielson.

F. Dean Neal.

Robert M. Nielsen.